

Ο κίνδυνος είναι ο άνθρωπος όγί να κατάνεται

3

ερωτήσεις για την εξέλιξη

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΑΔΙΑΦΟΡΑ

Μητροπολίτης Μεσογαίας π.Νικόλαος:

Ερ.: Ως άνθρωπος που πιστεύει στον Θεό, πως θα ακούγατε ότι κάποιος θέλει να ασχοληθεί με τη σύγχρονη έρευνα, μάλιστα αυτήν που τελικά αμφισβητεί τον Θεό, όπως η γενετική μηχανική, η κοσμολογία, η νευρολογία;

Απ.: Μια έρευνα που γίνεται για να αμφισβητήσει τον Θεό, έχει την αρρώστια της προκατάληψης. Η έρευνα γίνεται για να ανακαλυφθεί μία επιστημονική αλήθεια. Ποιο το πρόβλημα κάποιος να διευρύνει τους ορίζοντες της σκέψης και της γνώσης του; Έτσι και ο Θεός προσεγγίζεται καλύτερα. Ο Θεός δεν αποτελεί ένα ιδεολόγημα που πρέπει με κάθε τρόπο να υπερασπιστούμε, αλλά Τον πιστεύουμε επειδή είναι η Αλήθεια. Υπό την έννοια αυτήν, και η επιστημονική αλήθεια Αυτόν

φανερώνει. Αν πάλι Τον αμφισβητεί, καιρός να το μάθουμε. Ένας πιστός που φοβάται την επιστημονική έρευνα, φοβάται την αλήθεια. Μάλλον είναι πιστός που...δεν πιστεύει.

Ερ.: Τι θα λέγατε για τη θεωρία της εξέλιξης; Αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση με τη διδασκαλία της Εκκλησίας;

Απ.: Για το συγκεκριμένο θέμα, η διδασκαλία της Εκκλησίας βασίζεται στο θεόπνευστο βιβλίο της Γενήσεως. Αυτό δεν είναι βιβλίο Φυσικής ή Βιολογίας. Το σημαντικό δε για το οποίο μιλάει δεν είναι αν ο Θεός πλάθοντας τον άνθρωπο πήρε χόμα και που το βρήκε, αλλά το ότι ο άνθρωπος είναι πλασμένος «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» Θεού. Όλα τα άλλα είναι λεπτομέρειες. Αυτό πώς να το ανατρέψει η επιστήμη; Από κει και πέρα, αν η επιστήμη βελτιώνει την ερμηνεία αυτού του κόσμου και την εικόνα μας γι' αυτόν, αυτό γιατί να το αμφισβητήσουμε; Το πολύ πολύ να πούμε ότι μερικά πράγματα τα κατανοούμε καλύτερα.

Τη θεοείδεια όμως του ανθρώπου, ότι δηλαδή είναι πλασμένος με θεϊκή πνοή και χαραγμένος με προορισμό θεϊκής ομοιώσεως, αυτό δεν θα μπορέσει ποτέ να το αλλάξει η επιστήμη. Απλά μπορούν να το αμφισβητούν αλαζονικά κάποιοι επιστήμονες.

Ερ.: Δηλαδή δεν έχει σημασία το αν ο άνθρωπος κατάγεται από τα ζώα;

Απ.: Αυτό που έχει σημασία είναι η θεϊκή καταγωγή του ανθρώπου και η συγγένειά του με τον Θεό, το ότι δηλαδή ο Θεός μας έπλασε, όχι το πώς μας έπλασε. Και επίσης ο κίνδυνος είναι ο άνθρωπος όχι να κατάγεται από τα ζώα, αλλά να καταντήσει σαν αυτά, «άνθρωπος εν τιμή ων ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοι κτήνεσι τοις ανοήτοις και ωμοιώθη αυτοίς» (Ψαλμ. μη'13). Ενώ ο προορισμός μας είναι να ομοιάσουμε στον Θεό, εμείς να προσπαθούμε να αποδείξουμε ότι είμαστε ζώα.

Το πρόβλημα συνεπώς δεν είναι η επιστημονική επιβεβαίωση της εξέλιξης, αλλά η προσήλωση στην αρρωστημένη ερμηνεία της. Αυτό το τελευταίο δεν αποδεικνύει την ανυπαρξία του Θεού, αλλά επιβεβαιώνει την εμπαθή μυωπία του ανθρώπου. Να ανταλλάσσεται η θεϊκή προοπτική με έναν ασύνετο εκφυλισμό σε ζώο! Αυτό ούτε τα ζώα δεν θα το ήθελαν.

Ερ.: Πάντως έχουμε σημαντικές ομοιότητες με τα ζώα και πρέπει να βρούμε τη σημασία τους.

Απ.: Με εκπλήσσει το ενδιαφέρον για την ομοιότητα με τα ζώα. Αν υπήρχε ανάλογο ενδιαφέρον και για την συγγένεια με τον Θεό, πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα! Τη σημασία αυτής της συγγένειας θα έπρεπε να ανακαλύψουμε. Όσο για τα ζώα, ασφαλώς και υπάρχουν ομοιότητες. Το σώμα μας ούτε ή άλλως μοιάζει με ταυτό των ανώτερων θηλαστικών. Ακόμη και μαθητεύουμε στα ζώα και στις

ενστικτώδεις αρετές τους. Τόσα και τόσα παραδείγματα υπάρχουν στην Αγία Γραφή. Ο ίδιος ο Χριστός στην επί του Όρους ομιλία Του μας καλεί να «εμβλέψουμε στα πετεινά του ουρανού» και κατά κάποιον τρόπο να τα μιμηθούμε. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι οι διαφορές μας από τα ζώα. Ο άνθρωπος είναι ψυχοσωματικός. Και αυτό αποτελεί την πηγή της αξίας του. καιρός να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας από την ομοιότητα με τα ζώα στην δυνατότητα ομοίωσης προς τον Θεό.

από ΖΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ

Πηγές: trelogiannis.blogspot.gr - [facebook.com](https://www.facebook.com)